

S-219: hiệu quả và hậu quả

Trần Văn Tích

Lời giới thiệu: đây là bài viết mới của BS Trần Văn Tích (Đức) bàn về hiệu quả và hậu quả của vụ S-219. BĐQ Đoàn Trọng Hiếu đã nhận định: đa số người chỉ trích S-219 viết đảng hoàng và đa số người bênh S-219 thì ngược lại. Mới đây xuất hiện 1 nick Hà Hữu Dũng, tự xưng là con của cựu quân nhân, nhưng hung hăng viết liên tục, chụp mũ rồi mạ lị Bs Tích và cả Hoàng Ngọc An. Tôi không hiểu nổi gia phong của cha mẹ Hà Hữu Dũng là thế nào? Tôi cũng không hiểu nổi giáo huấn của song thân Lý Trung Tín là thế nào? Tôi “ignore” không trả lời những kẻ trên và thường “resend” [gửi trả lại] lại tài liệu. Lý do, trong tài liệu có đầy đủ tất cả các câu trả lời cho mọi câu hỏi của nhóm bênh S-219. Họ, nhóm bênh vực S-219, là loại “bốn bốn mười bảy” nên ngoan cố, nhất quyết vu chụp cho nhóm chỉ trích S-219 những điều mà nhóm chỉ trích không có. Tôi chỉ tiếc khi có những thành phần trí thức trong nhóm bênh vực mà cũng không ngộ ra được lẽ phải. Họ, vẫn cho rằng Ngày 30/4 (Quốc Hận của cộng đồng từ 40 năm nay) và Ngày Hành Trình đến tự do (của Ngô Thanh Hải) là khác nhau để biện minh. Nhóm chúng tôi không nói hai cái đó giống nhau, thừa các ông bà bác sĩ Canadien. Nhóm chúng tôi nói rằng S-219 không phải là một đạo luật chống cộng. Nó là luật tri ân Canada đã cho người Việt định cư. Do đó, cái tên “Ngày Hành Trình Tự Do” cũng sai và cái ngày chọn 30/4 cũng Trật, thừa quý ông bà bác sĩ Canadien!

Hoàng Ngọc An

***** ||| *****

Tôi biết rằng chuyện đạo luật **S-219** của Canada không thể nào chấm dứt mau lẹ được vì nó có quá nhiều hệ lụy. Quả là trước nó đã từng có hai văn kiện có thể xem là đồng dạng với nó là SJ-139 và SJ-455 nhưng đầu sao thì cả hai đều chỉ liên hệ đến một tiểu bang của Hoa Kỳ. Khung không gian vật lý tương đối hạn hẹp. Khung thời gian tâm lý cũng thật là ngắn ngủi. Bây giờ thì hầu như không người Việt tỵ nạn cộng sản nào nhớ đến hai văn kiện lập quy này nữa.

S-219 thì khác. Ngay khi nó đang trải qua quá trình biên soạn và thảo luận ở Quốc Hội Canada đã có sự chống đối, mà không phải chỉ có đồng hương tỵ nạn Việt Nam mới chống đối. Chuyện này đối với tôi hết sức bình thường và tự nhiên cho nên tôi không định viết riêng về khía cạnh này.

Điện thư của tác giả *hungthe* (hungthe42@yahoo.com)

Rất nhiều điện thư gửi về địa chỉ của tôi lọt vào vùng “spam” và tôi không mở chúng. Nhưng cách đây vài hôm vì bấm nhầm trên máy điện toán nên tôi vô tình đọc được một e-mail ngắn mà địa chỉ chủ nhân là hungthe42@yahoo.com. Tự dưng tôi gần như gặp được người tri kỷ qua câu văn sau đây: “Thật oái oăm khó hiểu thay, một số ít quý vị thiện chí chống cộng, đã được không ít người quý mến, lại cố tình chống (luật S-219, TVT chú) bất kể đồng hành giống cộng. ht”

Tôi chỉ dám nhận nhóm chữ “thiện chí chống cộng” để thừa trình cùng Ông hungthe nói riêng và đồng bào trên mạng nói chung. Cá nhân tôi – tôi chỉ dám phát biểu cho riêng cá nhân tôi mà thôi – sở dĩ chống S-219 là vì tên gọi Journey to Freedom Day Act của nó là một, là vì nó trùng vào đúng Ngày Quốc Hận là hai.

Tâm không chính nên từ không thuận?

Thế hệ của tôi từng sống hai Ngày Quốc Hận: 20-07 và 30-04. Tên gọi hai ngày đó đã trở thành thiêng liêng trong tâm khảm, thậm chí có thể nói là đã trở thành tín điều, tín lý. Tôi suy nghĩ hết sức đơn giản: làm sao có thể bảo rằng những đồng bào Miền Bắc bỏ mả tổ tiên, bỏ nhà cửa của cải tìm mọi cách thoát cho được vào Nam vì Hiệp định Genève chia đôi đất nước là đã tham gia một journey? Rồi đến Hiệp định Paris. Những đoàn người lũ lượt bồng bế dắt díu nhau, liều chết đào thoát về nơi còn thuộc chính quyền quốc gia trên đại lộ kinh hoàng, trên liên tỉnh lộ 7, là những thành viên của một hành trình ư? Sao lại có thể gọi như vậy được? Hay chỉ những đồng bào đến được Canada bằng máy bay mới là đối tượng của S-219, mới là những người dự vào một journey? Tại sao không gọi là exodus như TS Phan Văn Song gợi ý, tại sao không gọi là calvary như BS Nguyễn Ngọc Khôi đề nghị? Ngày Quốc Hận là Ngày Quốc Hận. Không ai gọi Ngày 20-07 là Ngày Di Cư, là Ngày Vào Nam, là Ngày Vượt Tuyến, là Ngày Sang Sông Bên Hải. Danh có chính thì ngôn mới thuận, đảng này từ không thuận thì tâm có chính hay không?

Hiệu quả của S-219

S-219 rất hiệu nghiệm về khía cạnh chia rẽ cộng đồng, đúng như nhà thơ Vĩnh Liêm là người đầu tiên đã nhận định. Tại ngay Montréal, hai vị bác sĩ Trần Văn Dũng và Trần Mộng Lâm vì S-219 mà bất hòa. Bác sĩ Trần Mộng Lâm còn khổ công tìm hiểu để chỉ rõ là đồng nghiệp của mình đã tung tin thất thiệt về vụ treo cờ rủ trên công thự chính quyền Canada vào ngày 30-04 năm nay. Vì một bức hình ghi cảnh vài cựu Sinh viên Sĩ quan Trừ bị Thủ Đức mặc quân phục đón chào tác giả S-219 tại Ontario mà tiếng thị phi vang lên trong một khối anh em đồng học. Cùng ở trong Ban Tổ chức mời nhị vị Dương Nguyệt Ánh và Lữ Anh Thư sang Montréal vào ngày 03-05 mà cựu Trung tá Lê Văn Trang đành chấm dứt cộng tác với Bác sĩ Đào Bá Ngọc. Ông Huỳnh Văn Cửa bye bye nhóm bạn bè thân hữu ở Mỹ ở Đức chỉ vì Ông bênh vực S-219. Hai hệ phái Liên Minh Dân Chủ ra thông cáo cho biết có sự khác biệt về đường lối đấu tranh. Đảng viên Quốc Dân Đảng lờ qua tiếng lại. Tại Đức, hai người quen của tôi, suýt soát cùng trang lứa, đều là hậu duệ Quân lực Việt Nam Cộng Hòa, đều có thân sinh là sĩ quan cấp tá, anh Bùi Thanh Sĩ và anh Hà Hữu Dũng, bỗng dưng chỉ vì S-219 mà không kiềm chế được ngôn ngữ đối thoại. Bản thân tôi thì có cảm tưởng dường như mình không còn được hai nam nữ đồng nghiệp mà tôi hằng quý trọng coi là người đáng để chia sẻ chút tình giao hảo; đó là nữ Bác sĩ Cận thị Bích Ngọc ở Montréal và Bác sĩ Bùi Xuân Nhiếp ở Toronto.

Hậu quả của S-219

Vô hình trung S-219 khai sinh ra một nhóm người chống nó, “bất kể đồng hành giống cộng”(sic). Danh sách nhóm này do TS Nguyễn Bá Long ở Canada thiết lập trên trang mạng của Ông và tôi xin dựa vào để bổ túc thêm một vài danh tính. Đó là: TS Nguyễn Bá Long, GS TS Nguyễn Phúc Liên, TS Phan Văn Song, TS LS Lưu Nguyễn Đạt, TS Nguyễn Quang Hiệp, TS Nguyễn Học Tập, LS Lê Duy San, BS Trần Mộng Lâm, BS Đặng Vũ Vương, BS Nguyễn Ngọc Khôi, BS Tôn Thất Sơn, BS Phan Thanh Tường Ngọc, Nhà sĩ Lê Ngọc Túy Hương, Kỹ sư Đào Văn Bất, Cựu Đại tá Thomas Trần, Nhà thơ Vĩnh Liêm, Nhạc sĩ Lê Đình, Thi sĩ Nguyễn Thùy, Nhà báo Nguyễn Quý Thành (Việt Thức), Nhà báo nữ Hoàng Lan Chi, Nhà báo Hữu Nguyên, Cựu sĩ quan QLVNCH Huỳnh Bá Phụng, Nhà văn Bảo Trâm, Cộng đồng Người Việt Quốc gia Hoa Kỳ (quý Ông Nguyễn Văn Tàn, Đỗ Văn Phúc, Nguyễn Ngọc Tiên), Người Lính Già Orégon Nguyễn Văn Quý, Người Lính Già Montréal Lê Tấn Lộc, Nhà báo Đặng Bảo, Nhà báo Kim Âu, Nhà báo Kiêm Ái, Nhà báo Ngô Kỳ, Nhà văn Duyên Lãng Hà Tiến Nhất, Nhà thơ Đặng Quang Chính, Nhà thơ Nguyễn Đạt, Nhà hoạt động cộng đồng Tôn Nữ Hoàng Hoa, Nhà báo Lão Móc, Cựu sĩ quan QLVNCH Paul Văn, Hội Nghiên cứu Lịch sử VN (Bern, Thụy sĩ) và Ông Trúc Lâm Nguyễn Việt Phúc Lộc, hai Hội Người Việt Tỵ nạn cộng sản tại Frankfurt và tại Odenwald, cựu Sinh viên Sĩ quan Đà Lạt Nguyễn Quốc Đông, cựu Trung tá Lê Văn Trang, Bà Dương Nguyệt Ánh, Cô Lữ Anh Thư, v.v. và cá nhân tôi. Trong số này có người ghi tên có người không ghi tên vào Kháng Nghị Thư do nhóm ba người chúng tôi mời gọi nhưng nhiều người đã minh chính công khai viết hay nói lên lập trường chống S-219 của mình.

Trong tình huống này, S-219 đã là chất xúc tác gây nên một phản ứng hóa học kết hợp những người đồng xoang đồng điệu, đồng tâm hiệp ý, đồng tình đồng khí. Ít nhất đây là một khía cạnh tích cực của S-219, nhìn bằng con mắt lạc quan.

Sao tìm những chốn đoàng trường mà đi?

Có rất nhiều cách chống cộng mà không gây phản ứng phụ tai hại. S-219 không làm được như thế. Kính xin vui lòng tưởng tượng trường hợp sau đây. Bệnh nhân bị ung thư phổi, bác sĩ chuyên khoa cho biết cơ may sống sót lồi sáu, bảy tháng, không lâu dài gì nhưng tạm đủ để cùng con cháu tính toán hậu sự. Bác sĩ điều trị cho thuốc bệnh nhân. Khối u thuộc hệ hô hấp ngưng phát triển, di căn mới không xuất hiện. Tuy nhiên vì được phẩm trị ung thư có phản ứng phụ quá mạnh nên gây suy thận trầm trọng khiến bệnh nhân từ trần sau hai, ba tuần lễ. Bác sĩ điều trị có trách nhiệm hay không?

Để điều trị chứng ung thư Việt cộng, bác sĩ dùng S-219. Kết quả là cơ thể cộng đồng xáo xáo, bạn bè thân thuộc từ nhau. Hãy chấp nhận làm tiền đề để lý luận là S-219 quả có tác dụng lên ung thư Vi-Xi. Nhưng nó có side effects [*phản ứng*] quá nặng. Bao nhiêu cách chống cộng khác đã từng được vận dụng, vận dụng làm gì một đạo luật discuté et

discutable? Huống chi S-219 rồi ra sẽ có tác dụng gì đối với sinh hoạt văn hóa-chính trị của xã hội Canada? Có người bảo sang năm niên lịch Canada sẽ in vào ngày thứ bảy 30-04 dòng chữ Journey to Freedom Day. Liệu có được như vậy không đây? Bên Đức này tôi tuyệt không hề thấy lịch in những chi tiết liên quan đến lịch sử, sinh hoạt hay lễ lạt có dính dáng đến các nhóm sắc dân thiểu số.

Tháng 02-2004 Thượng Nghị sĩ Tiểu bang Washington Hoa Kỳ Pam Roach trình Thượng viện Tiểu bang hai Nghị quyết công nhận Quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa và Dự án Xây dựng Tượng đài Tưởng niệm Chiến sĩ Tự do. Đại sứ Việt cộng Nguyễn Tâm Chiến lên tiếng phản đối và đã được công dân Hoa Kỳ Terrell A. Minarcin dạy cho một bài học đích đáng. Nghị quyết Pam Roach không hề gây rối loạn cộng đồng ty nạn Việt nam, trái lại nó tạo cơ hội cho Đại sứ Việt cộng nhận một bài học để đời. Không rõ khi nhóm chớp bu Việt cộng phản kháng S-219, tác giả của nó cùng chính quyền Canada có lên tiếng đáp lễ một cách thích đáng hay không.

Vấn đề trách nhiệm

Những người có tên họ trong danh sách trình bày trên đây phần lớn thuộc thế hệ lưu vong ty nạn thứ nhất. Thế hệ thứ hai đang dần thân nhập cuộc; nhất là ở Hoa Kỳ và ở Pháp – ở cả Canada nữa. Thế hệ thứ nhất trước khi buông tay nhắm mắt có trách nhiệm cảnh báo thế hệ thứ hai. Để cho những Nghị sĩ Janet Nguyễn, những Dân biểu Toni Bùi trong tương lai đừng có góp phần dự thảo và thông qua các đạo luật qui chụp lên Ngày Quốc Hận những tên gọi đại loại như Ngày Xây Dựng Tương Lai, Ngày Vinh Danh Dân Chủ, Ngày Thoát Ách Ngục Tù, Ngày Rời Bỏ Địa Ngục, Ngày Gia Nhập Thiên Đường, Ngày Đi Với Tư Bản, v.v. Thật ra nếu vạn nhất có gọi tên như vậy đi nữa thì cũng còn chút phúc đức tổ tiên để lại. Chứ nếu gọi là Ngày Thống Nhất, là Ngày Giải Phóng, là Ngày Hòa Giải thì mới đúng là hết phúc, vô phúc. Chính vì suy nghĩ đơn giản và thành thật như vừa trình bày nên mới khiến Ông hungthe phải bận tâm nêu thắc mắc. Chỉ biết cầu mong Ông hungthe hiểu cho tác lòng của một kẻ dẫu chỉ còn ba tấc hơi nhưng cực chẳng đã cũng phải nói và phải viết cho tròn đạo nghĩa với đời.

Văn hóa internet

Luật lệ soạn ra là để dành cho con người, vì thế con người có quyền nhận xét. Nhưng khi nhận xét những nhận xét của người khác mà a) gọi những kẻ không cùng ý kiến với mình là “chó hèn” rồi còn kèm theo lời bình luận “âu đó cũng là nghiệp báo”; b) rồi quy kết rằng “tà phái gồm bọn cầm quyền trong nước cộng với những người chống đối dự luật tại hải ngoại” để rồi c) gói chung họ vào cái gói “phường vô học” như vị chủ nhân một diễn đàn đã làm thì...

01-07-2015

Trần Văn Tích

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

*Đăng ngày Thứ Sáu, July 3, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*